

**WILLE DENNE SØRGELIGE VERDEN IKKE BLIVE ENDNU SØRGELIGERE UDEN ARMSTRONG?
SPØRGER TIMME ROSENKRANTZ**

KÆRE LOUIS, HOLD FERIE



Ugens bedste Armstrong-reportage blev skabt af B.T.s fotograf, Svend Åge Mortensen. Han fandt den gamle trompet-konge sådan

Forfatteren og journalisten
Timme Rosenkrantz, der har kendt
og fulgt Louis Armstrong siden han i 1933
var med til at bære ham i guldstol
fra Københavns hovedbanegård til
Paladshotellet, er ikke begejstret
for Armstrongs manager Joe Glaser

■ Til spørgsmålet: Burde Louis Armstrong hellere være blevet hjemme - eller skulle han helt lægge op, kan jeg kun svare: Absolut nej!

Ville denne i forvejen sørgelige verden ikke blive endnu sørgeligere uden Louis Armstrong.

Jeg synes det, Louis Armstrong er en helt vidunderlig kunstner på sit felt, som jazzmusiker og showman ubetinget og stort varmt og morsomt menneske, bare at høre ham tale kan give én et helt nyt syn på tilværelsen.

At han ikke magter, i dag på sine gamle dage, at gøre de ting, han var i stand til som ung, er jo en selvfølge, det kan man heller ikke forvente. Men kan han dog stadig minde os om at det, der er skønt og godt indenfor jazzen. Jeg tror, et selv om hans koncerter forleden aften ikke var nogen ubetinget

succes, var der mange, der glædede sig ved genseendet, selv om det kun var for korte stunder - og er det ikke guld værd i dag at kunne glæde sig, selv om glæden kun er kortvarig. Bare det øjeblik, hvor han sætte munden til trompeten og spillede de indledende toner til kendingsmelodien »Sleepy Time Down South« fik det til at krible i mig - og selv om vi ikke fik mange solo'er i aftenens løb, så var der hans stærke svulmende ensemblespil, og ikke mindst hans varme personlige sang og tale. - Da var mine halvtreds kroner hjemme! Jeg vil give kritikken ret i meget, først og fremmest er hans All Stars ikke All Stars mere, det var ikke Earl Hines, Teagarden, Barney Bigard, Edmund Hall, Trummy Young, Sidney Catlett eller Cozy. Men det var en række kompetente musikere, som måske ikke var værdige til at spille på lige fod med Louis, men som i hvert tilfælde er i stand til at give ham et godt akkompagnement. -

Grunden til at hele arrangementet fik slagside var den, at Louis, som nylig har været meget syg, var træt og skånede sig selv så meget som muligt, og det blev altså hans såkaldte »All Stars«, der måtte trække det meste af læsset. Dog et godt ord om Tyre Glenn, som er en meget fin basunist, når han får de rigtige ting at spille, men som var håbløst fortabt i det veld af dårlige kommercielle numre, der var tildelt ham.

En anden ting vi må pege på, er, at dagbladskritikerne, som sædvanlig kun beskæftigede sig med den første koncert, der var langt den svageste. Anden koncerten var, som det næsten altid er tilfældet med disse jazzkoncerter, langt langt bedre, det var ligesom musikerne fandt sig mere hjemme i salen, de havde faktisk fået hvilet ud, repertoiret var bedre alting var mere inspireret og både Louis og Tyre havde mange store øjeblikke, navnlig i den dejlige blues

Vi må også se i øjnene, at dansk kritik er hård og det danske publikum langt mere krævende og »sophisticated« end det amerikanske.

Jeg skriver til hans manager

■ Louis Armstrong er en brik i et stort foretagende der hedder Associated Booking, og manden der sætter brikkene på plads er Louis' mangeårige manager og forretningsfører Joe Glaser. Turner bliver til dag ofte et halvt år i forvejen. Ingen dag må gå til spilde, hver aften er en formue værd. Det er ikke i dag som forhen, at man spiller faste jobs på hoteller, teatre eller natklubber, nu er det hovedsagelig koncerter, en eller to i hver by, i hvert land. Resten af tiden anvendes til rejser. Der er meget lidt tid til at hvile, ej heller prøver ... Det er meget hårde betingelser og det tager på sin mand.

Vort råd må derfor blive: Kære

Louis, tag ferie, et halvt år på landet med sol og almindelig afslapning. Derefter gå selv ud i byen og dan et nyt All Star orkester, det kan gøres endnu, talenterne findes: Pee Wee Russell eller Albert Nicholas, Vic Dickenson eller Tyree, Teddy Wilson osv. osv. Læg dit repertoire i orden, bort med det kommercielle, du har jo i tidernes løb spillet alle jazzens evergreens, og du kan gøre det endnu, bedre end nogen anden, så spil kun to, tre koncerter om ugen. Så er der tid til at hvile og sunde sig imellem.

Jeg har måske i sinde at skrive til Mr. Glaser om dette. Måske bliver jeg ramt af en af hans »Snigskytter« midt på Aboulevarden, - men så gælder det altså bare om at holde sig væk fra Aboulevarden. - Hovedsagen er at vi bevarer Louis' hans kunst.

Timme Rosenkrantz